

[Ole Vig Jensen]

Bemyndigelserne – der er ret vidtgående bemyndigelser til ministeren i dette lovforslag – vil vi gerne se lidt nærmere på under udvalgsarbejdet. Det er naturligvis ingen mistillid til ministeren, men det er som oftest betænkeligt at udstede alt for mange bemyndigelser, og dem kunne der se ud til at være en hel del af i denne lovgivning.

Vi vil også gerne under udvalgsarbejdet se nærmere på optagelsesbetingelserne og adgangskravene, men der er ingen grund til at sige mere om det her; jeg synes, det er velegnet under opklaringsarbejdet i udvalget.

Jeg vil også nævne, at de overvejelser, man har gjort sig om en uddannelse af pressefotografer i tilknytning til skolen, måske nok er værd at arbejde videre med – jeg ved ikke, om ministeren har taget stilling til, hvordan det skal foregå videre frem for pressefotografernes vedkommende – men personlig synes jeg ikke, at det er nogen fremmed tanke, at man knyttede en sådan uddannelsesretning specielt netop til Danmarks Journalisthøjskole.

Vi vil absolut se velvilligt på det foreliggende lovforslag og støtte dets videre vej frem under udvalgsarbejdet.

Mimi Jakobsen (CD):

Jeg var egentlig vældig glad for ordføreren for SF, fordi hendes tale gjorde det så nemt for mig selv at huske, hvad jeg skulle sige, for det var stort set således, at det, SFs ordfører var vældig glad for ved dette lovforslag, er jeg faktisk temmelig ked af, og omvendt. I hvert fald synes jeg, SFs ordfører ramte plet, da hun sagde, at dette er en demokratisering af styrelsesloven for Danmarks Journalisthøjskole. Det er det, og det er den væsentligste årsag til, at CD ikke kan medvirke – ikke fordi det er en demokratisering, men når det sker efter de principper, som vi i øvrigt kritiserer og ønsker at bekæmpe for de højere læreanstalter, føler jeg det ikke helt logisk, at vi nu også skulle udvide disse principper til at omfatte en ny institution. Men jeg vil gerne understrege, at det ikke er selve det princip, at Danmarks Journalisthøjskole bliver en statsinstitution, som vi har noget imod, men altså det, at man herved lægger den ind under nogle regler, som vi i øvrigt i anden forbindelse ønsker ændret, og som vi

om ganske få dage agter at fremsætte et nyt lovforslag om ændring af.

Men som alle ordførere også har været enige om – måske med undtagelse af socialdemokratiets ordfører – er dette forslag vel en blanding af lidt skidt og lidt kanel, og vi finder også positive ting i forslaget. Jeg finder det meget væsentligt, at man ved nedsættelse af uddannelsesrådet sikrer en forbindelse til det aktive, udøvende erhverv. Jeg tror ikke, journalistuddannelsen overhovedet kan overleve uden, fordi den i så høj grad bygger på aktuelle begivenheder og en indsigt i, hvordan man bedømmer aktuelle forhold. Jeg tror ikke, man kan undgå det, det kan ikke blive en uddannelse, der halter bagud.

Men det er altså stadig væk styrelsesreglerne, som vi ønsker at lave om, og jeg giver både hr. Halvgaard og hr. Ole Vig Jensen ganske ret i, at det virker overvældende med alle disse udvalg. Jeg kan forestille mig, at vi igen vil opleve problemer med lærere og de såkaldte fagkyndige, der må sidde i masser af møder og derved tage tid fra noget, som muligvis var noget væsentligere; det vil vi også gerne se på i udvalget.

Så bragte hr. Halvgaard også vores tidligere fælles forslag ind fra, jeg tror, det var 1976. Jeg er ikke i dag blevet pålagt at kæmpe for dette forslag, og det er jeg for så vidt godt tilfreds med, for med den udvikling, vi har oplevet, kan det i dag ikke være CDs hedeste ønske at begrænse uddannelser og forringe uddannelser og sætte uddannelseskravene ned. Jeg tror snarere, vi skal om ikke skrue kravene i vejret så måske sørge for, at måske specielt en journalistuddannelse ikke kommer til at halte bagud, at den i hvert fald ikke bliver ringere, end den har været før. Derfor har jeg nok ikke så forfærdelig megen sympati for det forslag mere. Jeg har heller ikke selv været med til at fremsætte det, så jeg er for så vidt heller ikke forpligtet til at gøre noget for det, men jeg mener ikke, at det i dag er aktuelt – hvad jeg ikke skal afvise det har været på det pågældende tidspunkt.

Det bliver altså en noget skeptisk udvalgsbehandling set fra CDs synspunkt, for jeg har ikke de store forventninger om, at ministeren vil ændre sit syn på styrelseslovens principper, men skulle ministeren føle sig kaldet til at foretage en revision af sine synspunkter, skal hun da være hjertelig velkom-